

όλοι νικητές

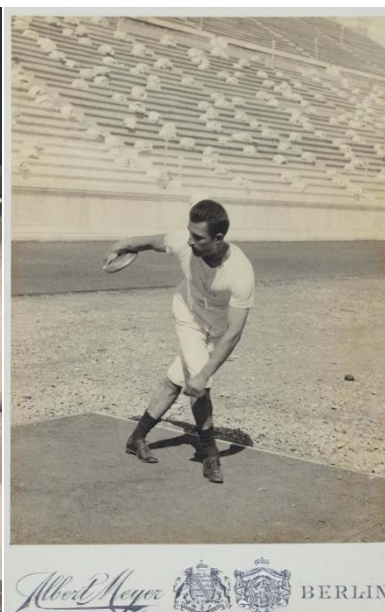
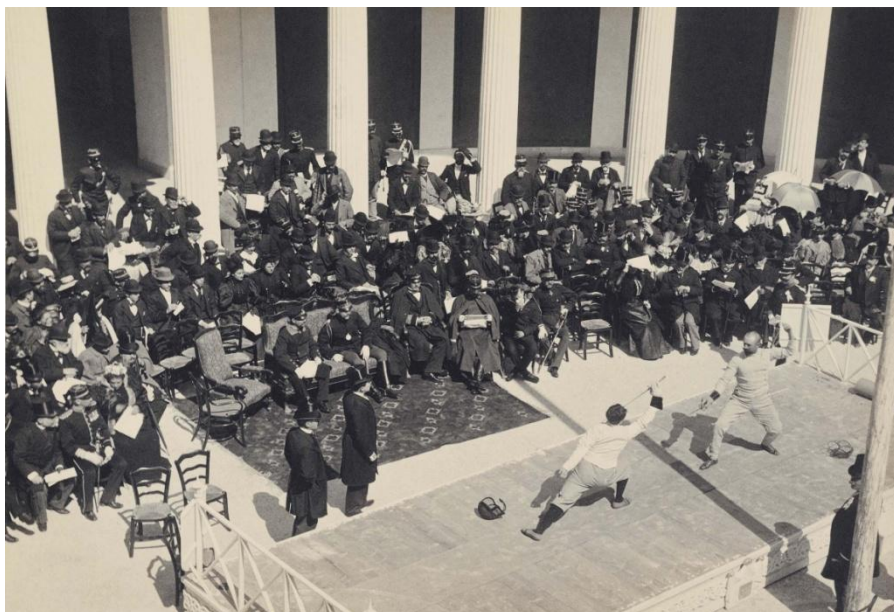

tous vainqueurs

Το παρόν τεύχος είναι το τελευταίο που εκδίδεται στο πλαίσιο του προγράμματος “**Partageons nos valeurs dans l' effort**” και καλύπτει τις δράσεις που πραγματοποιήθηκαν το τελευταίο εξάμηνο του προγράμματος, κατά το οποίο ασχοληθήκαμε με τους σύγχρονους αγώνες και το **εύ αγωνίζεσθαι**. Παρακάτω παρατίθεται ένα απόσπασμα από την ιστοσελίδα <http://popaganda.gr/fotografia-olympiakoi-agones-1896-athens-ekthesi/> καθώς και σπάνιες φωτογραφίες από τους πρώτους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 1896 αποτέλεσαν τομή στην ιστορία των αθλητικών εκδηλώσεων. Η αναβίωση των Αγώνων στην κοιτίδα τους συνέδεσε το κλασικό παρελθόν με την ιδέα του σύγχρονου αθλητισμού. Οι νέοι Ολυμπιακοί Αγώνες αποτέλεσαν το εφαλτήριο για την διοργάνωση διεθνών συναντήσεων με τη μορφή πλέον παγκόσμιου αθλητικού γεγονότος ως απόρροια του «**εύ αγωνίζεσθαι**» που επιβάλλει το Ολυμπιακό πνεύμα. Το γεγονός της αναβίωσης των γνωστότερων Αγώνων της αρχαιότητας απέκτησε παγκόσμια προβολή και αίγλη, γοητεύοντας ανθρώπους του πνεύματος, της τέχνης και της οικονομίας. Η συμμετοχή τους στις επιτροπές της διοργάνωσης και η φυσική τους παρουσία στην Αθήνα ενίσχυσε το κύρος των Αγώνων σε παγκόσμιο επίπεδο και έντυσε την αναβίωση με την αίγλη όσων πρωταγωνιστούσαν στη διεθνή σκηνή.

Στο πλευρό των Αγώνων βρέθηκε και η νέα τέχνη της εποχής: η φωτογραφία. Ξεχωριστός εκπρόσωπος των διάσημων φωτογράφων που κάλυψαν τους Αγώνες είναι ο γερμανός Άλμπερτ Μάγιερ (Δρέσδη 1857-1924), ο οποίος ήδη από το 1895 είχε αναλάβει τη θέση του επίσημου φωτογράφου της γερμανικής αθλητικής αποστολής που θα ταξίδευε στην Αθήνα.

εργασίες-δραστηριότητες του προγράμματος

- Οι μαθητές συμπλήρωσαν τέσσερα έγγραφα στο google drive στα γαλλικά και στα αγγλικά.
- Δημιούργησαν παρουσιάσεις για τον ρατσισμό στον αθλητισμό.
- Έγραψαν ιστορίες σχετικές με το ευ αγωνίζεσθαι.
- Επέλεξαν μια από τις ιστορίες αυτές για να την κάνουν ταινία.
- Επισκέφτηκαν τον Γυμναστικό Όμιλο Άθλο και συμμετείχαν σε αθλητικές δραστηριότητες.
- Παρακολούθησαν μαθήματα Γαλλικών μέχρι το τέλος του σχολικού έτους.
- Προετοίμασαν την παρουσίασή τους στα Γαλλικά για το ταξίδι στη Μασσαλία.
- Προετοίμασαν δύο τραγούδια για το ταξίδι στη Μασσαλία.
- Πραγματοποιήθηκε το ταξίδι στη Μασσαλία.
- Προετοίμασαν δύο χορογραφίες για την τελετή λήξης του προγράμματος.
- Συνεχίστηκε η εκμάθηση παραδοσιακών χορών.
- Πραγματοποιήθηκε πρωτάθλημα επιτραπέζιας αντισφαίρισης ανάμεσα στο 2^ο Γυμνάσιο Καλαμάτας και στο 2^ο Λύκειο Καλαμάτας.
- Γύρισαν ταινία σε μορφή mannequin challenge.

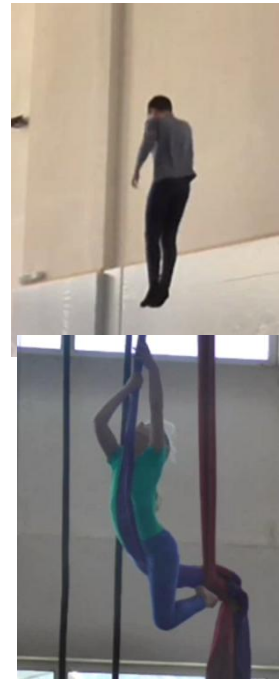
Επίσκεψη στον Γυμναστικό Όμιλο Άθλο

Στο πλαίσιο του προγράμματος πραγματοποιήθηκε επίσκεψη στον Γυμναστικό Όμιλο Άθλο. Εκεί ο κ. Βασίλης Αγγελάκος και η σύζυγός του Ελένη Τριγκιλίδα μύησαν τα παιδιά στον κόσμο του τραμπολίνου και της Εναέριας Ακροβατικής Γυμναστικής.

Στον σύνδεσμο: www.megasalexandros.gr/trabolino/trabo.htm διαβάζουμε για το τραμπολινό:

Το τραμπολινό λέγεται ότι πήρε το όνομά του από έναν διάσημο ακροβάτη του τσίρκου που ονομαζόταν Ντου Τράμπολιν. Την πατρότητά του τη διεκδικούν οι Εσκιμώοι της Αλάσκας, οι οποίοι πηδούσαν σε δέρματα θαλάσσιου ελέφαντα. Τη δεκαετία του 1930 ο Τζόρτζ Νίσσην στις Ηνωμένες Πολιτείες κατασκευάζει ένα τραμπολινό σχεδόν όμοιο με αυτό που χρησιμοποιείται σήμερα και διοργανώνει τους πρώτους αγώνες με την παρουσία κοινού. Τις δεκαετίες '50-'60 το άθλημα γίνεται ευρύτερα γνωστό αποκτώντας φίλους σε ολόκληρο τον κόσμο. Το 1964 ιδρύεται η Διεθνής ομοσπονδία του αθλήματος και διοργανώνεται το πρώτο παγκόσμιο πρωτάθλημα στο Λονδίνο. Το 2000 το άθλημα εμφανίζεται για πρώτη φορά στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Σίδνεϋ.

Στο σάιτ του προγράμματος <http://partageonsnosvaleurs.weebly.com> υπάρχει βίντεο από τη δράση.

Αγώνες επιτραπέζιας αντισφαίρισης

Πραγματοποιήθηκε με επιτυχία το Πρωτάθλημα Επιτραπέζιας Αντισφαίρισης των μαθητών του 2ου Γυμνασίου και του 2ου Λυκείου. Στον τελικό αγωνίστηκε ο μαθητής Μποσίνης Δημήτριος του 2ου Λυκείου και ο μαθητής

Γιαννούκος Ερμής του 2ου Γυμνασίου. Νικητής αναδείχτηκε ο δεύτερος που καταχειροκροτήθηκε από τους συμμαθητές του.

Θέματα σχετικά με τον αθλητισμό

Οι μαθητές των χωρών του προγράμματος κλήθηκαν να γράψουν σε 4 κοινά έγγραφα στο Google drive τις απόψεις τους για τέσσερα θέματα που αφορούν στον αθλητισμό. Παρακάτω εκτίθενται κάποιες από αυτές.

Το πρώτο θέμα που απασχόλησε τους μαθητές ήταν το φαινόμενο της εκδήλωσης ρατσιστικών συμπεριφορών στους αθλητικούς χώρους και οι λύσεις για την εξάλειψή του.

Ρατσισμός στον αθλητισμό

Ο ρατσισμός στον αθλητισμό είναι ένα παγκόσμιο φαινόμενο. Τον συναντάμε κυρίως στο ποδόσφαιρο, όταν οι παίκτες είναι διαφορετικού χρώματος ή διαφορετικής θρησκείας. Οι οπαδοί βρίζουν τους παίκτες μέσα στο στάδιο. Η λύση θα ήταν να τιμωρούνται αυτοί που επιδίδονται σε παρόμοιες διακρίσεις. **(Elvin)**

Ένα από τα πιο συχνά προβλήματα στον αθλητισμό είναι ο ρατσισμός. Στις μέρες μας, οι διαιτητές κάνουν διακρίσεις μεταξύ των αθλητών εξαιτίας του χρώματος, του δέρματος, της εθνικότητας κ.λπ. Ένας τρόπος για να το σταματήσουμε είναι ναβάλουμε όρια και τιμωρίες για αυτές τις πράξεις. **(Maria)**

Στο σχολείο τα αγόρια και τα κορίτσια παίζουν σε ξεχωριστές ομάδες. Όταν οι καθηγητές προσπαθούν να κάνουν μικτές ομάδες, τα αγόρια αντιδρούν. Πιστεύω ότι οι καθηγητές πρέπει να επιμένουν, ώστε να δημιουργούνται μικτές ομάδες, γιατί αυτό θα μας μάθει να δεχόμαστε και να σεβόμαστε ο ένας τον άλλον. **(Sofia)**

Το πρόβλημα των διακρίσεων στον αθλητισμό είναι ένα σύγχρονο φαινόμενο. Υπάρχουν διακρίσεις που έχουν να κάνουν με τη φυλή και διακρίσεις που έχουν να κάνουν με την εξωτερική εμφάνιση. Για να εξουδετερώσουμε αυτό το φαινόμενο πρέπει να μάθουμε στους νέους να σέβονται κάθε ανθρώπινο όν. **(Γεωργία)**

Τα προβλήματα που σχετίζονται με τον ρατσισμό στον αθλητισμό μπορούν να μειωθούν, αν μάθουμε να σεβόμαστε τη διαφορετικότητα. **(Ραφαήλ)**

Στο δεύτερο έγγραφο οι μαθητές κλήθηκαν να μιλήσουν για το **εύ αγωνίζεσθαι** και για το αν οι αξίες του υιοθετούνται και εφαρμόζονται στην καθημερινή μας ζωή.

Εύ αγωνίζεσθαι

Το **εύ αγωνίζεσθαι** περιλαμβάνει έναν ορισμένο αριθμό βασικών αξιών που δεν αφορούν μόνο στον αθλητισμό αλλά και στην καθημερινή ζωή. Ο σεβασμός, η αμοιβαία εμπιστοσύνη, η ισότητα, η αλληλεγγύη και η χαρά συνιστούν τα θεμέλια της απόλαυσης ενός αθλήματος. **(Martin)**

Οι αξίες του **εύ αγωνίζεσθαι** είναι πολλές. Πρώτον, ο αθλητισμός προάγει την ομαδική εργασία στα μικρά παιδιά και τους νέους εφήβους. Έτσι ο αθλητισμός καλλιεργεί τη συνεργασία και βοηθά περισσότερους αθλητές να μάθουν να βάζουν στην άκρη το «εγώ» τους και να εργαστούν μαζί ως οικογένεια. Έτσι, οι αθλητές και γενικά όσοι ασχολούνται με τον αθλητισμό μαθαίνουν την εξάλειψη του εγωισμού. Συγκεκριμένα, μαθαίνουν ποια είναι τα όρια τους και αποκτούν την ικανότητα να ελέγχουν τη συμπεριφορά τους προς τους συμπαίκτες τους και τους αντιπάλους τους. **(Ritsa)**

Αγωνιζόμαστε σημαίνει ότι δείχνουμε σεβασμό στον συμπαίκτη και τον αντίπαλό μας. Επιπλέον, τηρούμε τους κανόνες. Αυτές οι αξίες του **εύ αγωνίζεσθαι** είναι χρήσιμες και για την υπόλοιπη ζωή μας. **(Maria)**

Στο σχολείο μαθαίνουμε να κάνουμε αθλητισμό για τη χαρά που μας προσφέρει ένα άθλημα χωρίς την εμμονή να νικήσουμε πάση θυσία. **(Luigi)**

Μέσω της ποινής που μας επιβάλλει ο διαιτητής μαθαίνουμε να παίζουμε πιο σωστά, μαθαίνουμε όμως και στην καθημερινή μας ζωή να δεχόμαστε τις παρατηρήσεις και να γινόμαστε καλύτεροι. **(Maria)**

Αυτά που μαθαίνουμε στο σχολείο για το **εὖ ἀγωνίζεσθαι**, θα πρέπει να τα διδάξουμε και στους έξω, κυρίως στους μεγαλύτερους για να μάθουν και αυτοί να είναι **πιο σεβαστικοί**. **(Sofia)**

Πιστεύω ότι, όταν ο άνθρωπος είναι τίμιος και αξιοπρεπής στη ζωή του, είναι το ίδιο και στον αθλητισμό. Παίζει με τίμιο τρόπο. **(Maria)**

Στο τρίτο έγγραφο οι μαθητές αναφέρθηκαν στο αν ο αθλητισμός μάς οδηγεί σε υγιεινό τρόπο ζωής.

Αθλητισμός και υγιεινός τρόπος ζωής

Η ενασχόληση με τον αθλητισμό έχει μια θετική επίδραση στη ζωή των αθλητών: Οι αθλητές δεν καπνίζουν ούτε πίνουν για να έχουν καλύτερες επιδόσεις. **(Παναγιώτης)**

Όταν είσαι αθλητής πρέπει να κρατήσεις τον εαυτό σου υγιή, να μην καπνίζεις ή να πίνεις αλκοόλ. Πρέπει να τρως υγιεινά φαγητά και να πηγαίνεις για ύπνο νωρίς. Επίσης δεν πρέπει να παίρνεις παράνομα αναβολικά και επικίνδυνες ουσίες. **(Παναγιώτης)**

Όταν είσαι αθλητής πρέπει να είσαι υγιής. Πρέπει να γνωρίζεις ότι άμα αποδεχτείς να πιεις αλκοόλ ή να πάρεις παράνομες ουσίες μπορεί να γίνεις καλύτερος στα αθλήματα και στις προπονήσεις αλλά μπορεί να αισθάνεσαι άσχημα και να βάλεις τη ζωή σου σε κίνδυνο. **(Διονύσης)**

Ο πρωταθλητισμός έχει φέρει επιπτώσεις στον αθλητισμό. Πεθαίνεις κυριολεκτικά για να κερδίσεις έναν αγώνα. Προκειμένου να το κάνεις αυτό παίρνεις παράνομα αναβολικά για να βελτιώσεις την κατάστασή σου. Άμα είσαι τυχερός δε θα πεθάνεις αλλά σίγουρα θα καταστρέψεις την υγεία σου. **(Κατερίνα)**

Ο αθλητισμός μας δίνει την ευκαιρία να υιοθετήσουμε έναν καλύτερο τρόπο ζωής. Κάνοντας αθλητισμό βελτιώνουμε την υγεία μας, μαθαίνουμε να τρώμε πιο υγιεινά και κατά συνέπεια γινόμαστε πιο ευτυχισμένοι. **(Αγγελική)**

Το τελευταίο θέμα που ανέλυσαν οι μαθητές ήταν το θέμα της βίας και της επιθετικότητας στους αθλητικούς χώρους.

Επιθετικότητα και βία στους αθλητικούς χώρους

Τα τελευταία χρόνια, συναντάμε όλο και περισσότερες διαμάχες μεταξύ μερικών ομάδων ή επεισόδια βίας σε μερικά στάδια, που επηρεάζουν την κοινωνία με διαφορετικούς τρόπους. Αυτά τα περιστατικά, συχνά, προκαλούνται από οπαδούς των ομάδων, οι οποίοι πιστεύουν ότι ο μόνος σκοπός της ομάδας τους είναι το να νικήσουν τους αντιπάλους τους με κάθε κόστος. Πιστεύω σθεναρά ότι η καλύτερη λύση για αυτό το πρόβλημα είναι το να γίνονται αγώνες χωρίς θεατές. **(Στασινός)**

Στις μέρες μας τα περιστατικά βίας στους αθλητικούς χώρους αυξάνονται. Δυστυχώς οι βρισιές και η απρεπής συμπεριφορά προς τους αντιπάλους είναι συχνές. Για να μπορέσουμε να αποφύγουμε στο μέλλον τέτοιες συμπεριφορές πρέπει να μορφώσουμε τους νέους στην ανοχή και στον σεβασμό. **(Georgia)**

Ο φανατισμός είναι συχνό φαινόμενο στον αθλητισμό και οδηγεί στη βία. Για να μειωθούν τα περιστατικά βίας χρειάζεται η αστυνομία και ειδικές κάμερες που καταγράφουν αυτά τα γεγονότα. **(Daniel)**

Το φαινόμενο της βίας παρατηρείται κυρίως στο ποδόσφαιρο. Στα στάδια οι οπαδοί δε σέβονται τις αποφάσεις του διαιτητή και όταν χάνει η ομάδα τους σπάνε τα πάντα. **(Giuseppe)**

Είναι σημαντικό να κάνουμε αθλητισμό στο σχολείο, γιατί οι καθηγητές μάς επιπλήττουν για τις βίαιες συμπεριφορές και μας διδάσκουν να σεβόμαστε τους άλλους. Μας λένε ότι όταν χάνουμε έναν αγώνα δε σημαίνει ότι χάνουμε και στη ζωή αλλά όταν μαθαίνουμε να παίζουμε σωστά, κερδίζουμε στη ζωή. **(Vincenzo)**

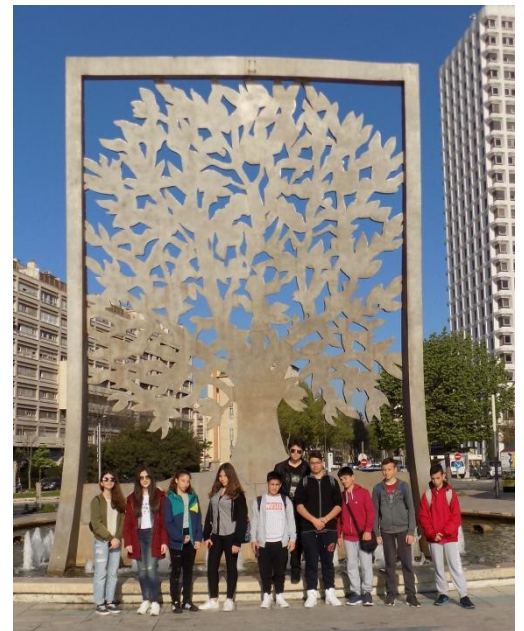
μετακινήσεις

Το ταξίδι στη Μασσαλία

Οι μαθητές του 2^{ου} Γυμνασίου Καλαμάτας, Γεωργόπουλος Διονύσιος, Γεωργόπουλος Θεόδωρος, Καπότης Σωτήριος, Λάγιου Αγγελική, Μανιμάνης Βασίλειος, Μανωλόπουλος Παναγιώτης, Μπάκα Γεωργία, Μπαχράμη Μαρία, Μπούρα Αικατερίνη και Χαραλαμπόπουλος Δημοσθένης, συνοδευόμενοι από τον διευθυντή του σχολείου κ. Ασημακόπουλο Απόστολο και την συντονίστρια του προγράμματος κ. Σκλήκα Ουρανία βρέθηκαν από τις 2/4 μέχρι τις 7/4/2017 στη Μασσαλία της Γαλλίας προσκεκλημένοι του γυμνασίου Jean Moulin. Στη συνάντηση αυτή οι μαθητές συμμετείχαν σε αθλητικές δραστηριότητες (βόλει, ποδόσφαιρο, γυμναστική, χορό) και σε mappequin challenge (παιχνίδι σαν το στρατιωτάκια ακούνητα, αμίλητα κι αγέλαστα) στο οποίο κατέδειξαν στην αρχή κακές πρακτικές στον αθλητισμό και στη συνέχεια το **εύ αγωνίζεσθαι**. Επίσης, έλαβαν μέρος σε εργαστήρια που διοργάνωσαν οι καθηγητές του γαλλικού σχολείου και στη γιορτή για τη λήξη του προγράμματος, κατά την οποία τραγούδησαν

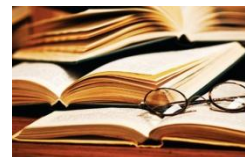

και παρουσίασαν τους εαυτούς τους στα Γαλλικά. Τέλος, οι μαθητές ξεναγήθηκαν στο Vélodrome, επισκέφθηκαν με καράβι τους ορμίσκους της Μασσαλίας, με τρενάκι την Notre Dame de la Garde, και περιηγήθηκαν το παλιό λιμάνι και την πόλη της Μασσαλίας. Η διακρατική συνάντηση στη Γαλλία κλείνει τον κύκλο των συναντήσεων με μαθητές για τις χώρες του προγράμματος. Μέσα από το πρόγραμμα μαθητές και καθηγητές ανέπτυξαν σχέσεις φιλίας με τους μαθητές και τους καθηγητές των άλλων χωρών και υποσχέθηκαν ότι θα βρίσκονται σε επικοινωνία και μετά τη λήξη του προγράμματος.

το χαμένο όνειρο

η συνέχεια του διηγήματος από τη Γεωργία Μπάκα (Γ2)

Κάθε σελίδα αυτού του τετραδίου με γύριζε πίσω. Στη δικιά μου ανέμελη ζωή, σε μια ζωή γεμάτη όμορφες στιγμές, που περιστρέφονταν γύρω από το άθλημα που πραγματικά αγαπούσα. Λίγο πιο κάτω διάβασα.

«Αγαπημένο μου ημερολόγιο, ποιος το περίμενε πως ακόμα και τώρα στην ηλικία των 15 ετών εγώ θα κατέφευγα σε σένα θέλοντας να στα πω όλα. Είσαι πραγματικά πολύτιμο για μένα. Εδώ, έχω όλες τις στιγμές της παιδικής μου ζωής μία προς μία. Θα σε φυλάξω για πάντα.»

Η μαμά μου θυμάμαι το θεωρούσε τρελό πώς εγώ άντεχα και έγραφα συνεχώς σε αυτό το «πράγμα» όπως το αποκαλούσε. Όμως ήξερα πως αυτό το απλό τετράδιο ήταν για μένα κάτι παραπάνω από ένα πράγμα. Προσπέρασα τις σελίδες τις οποίες είχα γράψει τον χειμώνα εκείνου του χρόνου. Ήθελα πραγματικά να φτάσω στον μήνα Απρίλιο. Σε αυτόν τον μήνα που όλα άλλαξαν στην ζωή μου.

«Αγαπημένο μου ημερολόγιο, σήμερα είχαμε την τελευταία μας προπόνηση λίγο πριν τον πιο σημαντικό αγώνα της ομάδας. Όμως εγώ θα είμαι αυτός που δεν θα πάει σήμερα στην προπόνηση και όπως φαίνεται ούτε και στον αγώνα. Το πώς αισθάνομαι είναι περιττό να το πω. Είμαι σίγουρος πως γνωρίζεις πολύ καλά. Πάλι σκέφτομαι πώς θα περάσει αυτό το απόγευμα. Τέτοια ώρα θα έπρεπε να ήμουν στο γήπεδο και να προπονούμαι μαζί με τους συμπαίκτες μου για το αυριανό μας ματς, αλλά αντί γι' αυτό εγώ θα μείνω σπίτι να προσέχω τον μικρότερο αδερφό μου. Ξέρω πως τους τελευταίους δυο μήνες τα οικονομικά της οικογένειάς μου δεν είναι καθόλου καλά, οι γονείς μου δουλεύουν τον διπλάσιο χρόνο, για να μπορέσουν να μας προσφέρουν τα απαραίτητα. Όμως θυμώνω, θυμώνω γιατί ενώ γνωρίζουν τι σημαίνει για μένα το ποδόσφαιρο μου ζήτησαν να μην πηγαίνω σε όλες τις προπονήσεις. Πώς θα καταφέρω να το αποδεχθώ αυτό; Είμαι σίγουρος πως, αν ήταν εδώ ο παππούς, θα με βοηθούσε. Τώρα όμως μόνο εσύ μου έμεινες!. Θα με βοηθήσεις καλό μου;»

Ήταν η αρχή της καταστροφής μου. Μέρα με τη μέρα οι απαιτήσεις των γονιών μου γίνονταν όλο και πιο πολλές. Το ποδόσφαιρο πλέον μου είχε γίνει κρυφή ανάγκη. Στο τέλος ο λίγος χρόνος που μου έμενε ήταν αφιερωμένος στο διάβασμα.

«Αγαπημένο μου ημερολόγιο, σήμερα πέρασα την πιο απείθεια μέρα της ζωής μου. Θέλω να στα πω όλα. Είμαι σίγουρος πως θα με καταλάβεις. Σήμερα λοιπόν ήταν ο αγώνας για τον οποίο σου μίλησα χθες. Σου είχα πει πως θα πήγαινα κρυφά, γιατί δεν είχα άλλη επιλογή. Έτσι και έκανα, πήρα τον μικρό μου αδερφό από το χέρι και ξεκίνησα για το γήπεδο. Δεν σου κρύβω πως ένιωθα άσχημα γι' αυτό, αλλά ταυτόχρονα ήθελα τόσο πολύ να παίξω. Μην ξεχνάς πως είχα να παίξω 4 εβδομάδες και αυτό για μένα ήταν μαρτύριο. Έβαλα λοιπόν τον αδερφό μου να καθίσει στον πάγκο του γηπέδου έως ότου το παιχνίδι τελειώνει. Για να μην στα πολυλογώ η λήξη του παιχνιδιού ήρθε με νικητές εμάς. Δεν κατάφερα να βάλω κάποιο γκολ αλλά ήμουν ενθουσιασμένος μόνο και μόνο απ' τη συμμετοχή μου. Αφού λοιπόν τελειώσαμε το παιχνίδι, πήρα τον αδερφό μου από το χέρι και κατηφορίσαμε για το σπίτι μας. Για κακή μου τύχη όμως οι γονείς μου σχόλασαν νωρίτερα από τη δουλειά σήμερα και όταν φτάσαμε εμείς, αυτοί ήταν ήδη εκεί. Πραγματικά ήταν η πρώτη φορά που δεν ήθελα να απολογηθώ. Ήξερα τις συνέπειες που θα ακολουθούσαν και ήμουν προετοιμασμένος γι' αυτές. Όμως αυτό που φοβόμουν έγινε. Οι γονείς μου, μου απαγόρευσαν να ξαναπάω στην ομάδα μου. Μου είπαν πως είμαι αρκετά μεγάλος γι' αυτά και πως όλο αυτό που έγινε σήμερα δεν αρμόζει στον χαρακτήρα μου. Δε μίλησα, δεν είχα καν την αντοχή να φωνάξω. Μονάχα άρχισα να τους εξηγώ το πόσο σημαντικό ήταν για μένα το ποδόσφαιρο. Εκείνοι αρνήθηκαν να ακούσουν την κάθε απολογία μου. Στο τέλος απλά μου είπαν να σκεφτώ λίγο και αυτούς που κάνουν τα πάντα να μας μεγαλώσουν και εγώ με αυτά μου τα καμώματα, όπως τα είπαν, απλά τους δυσκολεύω. Θεξ να σου πω κάτι; Είμαι κουρασμένος πια από τις κατηγορίες τους. Κουράστηκα πια να προσπαθώ να τους κάνω να καταλάβουν. Κουράστηκα πια να προσποιούμαι πως δε με νοιάζει. Έτσι λοιπόν θα κάνω αυτό

που θέλουν. Δεν αντέχω να ακούσω ξανά πως εγώ φταίω για όλα. Όμως ξέρω πως θα μεγαλώσω και θα κάνω τις δικές μου επιλογές και τότε θα κάνω πραγματικότητα το όνειρό μου. Ελπίζω να μη με κρίνεις. Σε ευχαριστώ που με άκουσες.»

Από εκείνη την ημέρα θυμάμαι ότι το μόνο που έκανα ήταν να διαβάζω και να βοηθάω τους γονείς μου, δίχως να περιμένω αντάλλαγμα από αυτούς. Πίστευα πως θα κατάφερνα να έκανα αυτό που λάτρευα όταν μεγάλωνα, κάτι που δεν έγινε. Συνέχισα να ξεφυλλίζω. Σιγά σιγά έβλεπα πως δεν έγραφα πολλά. Η λαχτάρα μου για το γράψιμο σταμάτησε και αυτή μετά από ένα χρόνο. Είχε γίνει πια μια αγγαρεία σαν τις άλλες. Η ζωή προχωρούσε και αυτό έκανα κι εγώ. Δεν ξέρω όμως γιατί σταμάτησα να πιστεύω στα όνειρά μου. Δεν ξέρω γιατί δεν είχα πια αυτή την αγάπη γι' αυτά. Ξέρω όμως πως όταν παύεις να πιστεύεις σε κάτι, είναι δύσκολος ο γυρισμός. Κάτι τέτοιο συνέβη και με μένα. Ύστερα τα χρόνια πέρασαν κι εγώ μεγάλωνα μαζί τους. Έγινα πιο ώριμος και έτοιμος να αντιμετωπίσω την καθημερινότητα. Όμως, πάντα μέσα μου κουβαλούσα αυτό το παιδί που λαχταρούσε τα όνειρά του και η αγάπη του ήταν τεράστια γι' αυτά που θα μπορούσε κάποτε να τα κάνει πραγματικότητα. Ή μάλλον έτσι πίστευε.

Έκλεισα το ημερολόγιο μου και το ακούμπησα εκεί όπου ανήκε. Τόσες αναμνήσεις, τόσα συναισθήματα, μια ολόκληρη παιδική ζωή μέσα σε ένα απλό καθημερινό ημερολόγιο. Κι όμως, αυτό το ημερολόγιο ήταν και θα είναι για μένα μια τεράστια κληρονομιά. Η κληρονομιά του παλιού μου εγώ, του αγνού παιδικού μου χαρακτήρα.

Ποια είναι τα όνειρα μας;

Ποια είναι άραγε τα πραγματικά μας θέλω;

Και τελικά ποιοι πραγματικά είμαστε;

εκδήλωση για τη λήξη του προγράμματος

Την Παρασκευή 9 Ιουνίου 2017 πραγματοποιήθηκε στον χώρο του σχολείου η εκδήλωση για τη λήξη του προγράμματος. Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης παρουσιάστηκαν στους γονείς και κηδεμόνες των μαθητών οι δράσεις της δεύτερης χρονιάς του προγράμματος και μια ταινία στατικής πραγματικότητας εμπνευσμένη από τα παιχνίδια πόζας (mannequin challenge) της οποίας το σενάριο επιμελήθηκαν αρχικά οι μαθήτριες Παναγιώτα Λάππα, Βασιλική Μουτζούρη και Μαρία Μπαχράμη. Στη συνέχεια οι μαθητές χόρεψαν 2 χορογραφίες που έμαθαν από τη Χαρά Ζαχαροπούλου και τον Βασίλη Τουφεξή κατά τη διάρκεια της φετινής χρονιάς και 5 παραδοσιακούς χορούς που έδειξε στους μαθητές ο συμμαθητής τους Βασίλης Μανιμάνης. Στο τέλος της γιορτής μαθητές, γονείς και καθηγητές γεύτηκαν τα εδέσματα του πλούσιου μπουφέ.

